

مانوئل خوزه، سرمربی پرسپولیس شد

پس از مدت‌ها رایزنی مسئولان باشگاه پرسپولیس با کالدرون، متسو و خوزه، سرانجام مانوئل خوزه به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال پرسپولیس برگزیده شد.

پس از مدت‌ها رایزنی مسئولان باشگاه پرسپولیس با کالدرون، متسو و خوزه، سرانجام مانوئل خوزه به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال پرسپولیس برگزیده شد. مسئولان باشگاه پرسپولیس که از هفته‌ها پیش به دنبال پیدا کردن جانشین مصطفی دیزلی بودند، سرانجام امروز با مانوئل خوزه پرتغالی به توافق نهایی رسیدند.

مانوئل خوزه، مربی ۶۶ ساله پس از کش و قوس‌های فراوان به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال پرسپولیس برگزیده شد.

به گزارش «#171;تابناک»، پس از مدت‌ها رایزنی مسئولان باشگاه پرسپولیس با کالدرون، متسو و خوزه، سرانجام مانوئل خوزه به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال پرسپولیس برگزیده شد.

بدین ترتیب پس از مدت‌ها بلاتکلیفی، این مربی خارجی سکان هدایت فوتبال پرسپولیس را در فصل جدید بر عهده خواهد گرفت.

گفته می‌شود که حمید درخشان، بازیکن و سرمربی سابق تیم فوتبال پرسپولیس نیز دستیار وی در این تیم خواهد بود.

نگاهی به کارنامه خوزه:

مانوئل خوزه پرتغالی متولد ۱۹۴۶ است که شروع مربیگری او در سال ۱۹۸۵ بود. خوزه در سال ۱۹۸۵ کار خود را در اسپورتینگ لیسبون پرتغال آغاز کرد و در سال ۱۹۸۹ اسپورتینگ براگا را بر عهده گرفت، ولی یک سال بعد به تیم سابق خود بازگشت.

وی در سال ۱۹۹۰ به اسپورتینگ رفت و پس از آن، بواویشتا را برای ادامه مربیگری خود برگزید و پس از پنج سال فعالیت در این به تیم ماریتیمو پیوست.

بنفیکا، یونیائو، الاهلی مصر، بلننس پرتغال، الاهلی مصر، تیم ملی آنگولا، الاتحاد عربستان و الاهلی مصر دیگر تیم‌های او تا سال ۲۰۱۲ بودند.

از افتخارات خوزه مانوئل می‌توان به قهرمانی، نایب قهرمانی و قهرمانی جام حذفی با تیم بواویشتا در سال ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ اشاره کرد.

او که در زمان بازیگری‌اش در پست هافبک بازی می‌کرد، از سال ۱۹۶۴ تا ۱۹۷۹ در ۹ تیم باشگاهی فعالیت کرد. او در حالی از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۶۹ در تیم بنفیکا بازی می‌کرد که در این چهار سال، تنها یک بار در ترکیب اصلی این تیم به میدان رفت. مهمترین دوره بازیگری او به زمان حضورش در تیم یونیائو دی تومار بازمی‌گردد که در چهار سال ۱۱۱ بازی برای این تیم انجام داد و دوازده گل هم به ثمر رساند.

مانوئل خوزه برای نخستین بار در سال ۱۹۷۸ وارد عرصه مربیگری شد و این کار را از آخرین تیمی که به عنوان بازیکن در آن حضور داشت، آغاز کرد. او به مدت چهار سال در اسپورتینگ دی اسپینیو مربی‌گری کرد و پس از آن، هدایت تیم‌هایی چون ویتوریا گیمارش، اسپورتینگ براگا، اسپورتینگ لیسبون، بوآ ویستا، ماریتیمو و یونیائو لیریا را به عهده گرفت.

سرمربی پرسپولیس در زمان مربی‌گری‌اش در باشگاه‌های پرتغالی، کارنامه نسبتاً موفقی را از خود به جای گذاشت. او تیم ویتوریا گیمارش را برای نخستین بار به جام یوفا رساند و همچنین توانست تیم پورتی مونزه را به بالاترین جایگاهش در لیگ پرتغال یعنی مکان پنجم برساند. البته خوزه دوران موفقی در اسپورتینگ لیسبون نداشت و در سال ۱۹۸۵ پس از دومین سال حضورش در این تیم و پس از شش بازی بدون برد، از سمت خود بیرون شد. نکته جالب درباره مانوئل خوزه این است، در حالی که در پرتغال، همگان از او به عنوان کاشف لوئیس فیگو نام می‌برند، خودش این قضیه را انکار می‌کند.

از مانوئل خوزه به عنوان مربی متخصص در دارب‌های بزرگ نام می‌برند. او در زمان حضورش در اسپورتینگ لیسبون توانست بنفیکا را با نتیجه هفت بر یک به شکست دهد که بهترین پیروزی در تاریخ بازی‌های این دو تیم که به داربی شهر لیسبون معروف است، به

در سال ۱۹۹۹ مانوئل خوزه که از بنفیکا اخراج شده بود، قراردادی را با تیم یونیائو لیریا امضا کرد، ولی در سال دوم حضورش در این تیم و در حالی که هفت بازی به پایان فصل باقی مانده بود و تیمش در حال دست یافتن به بهترین رتبه در تاریخ خود بود، به وسیله مسئولان باشگاه اخراج شد و ژوزه مورینیو جایگزین او شد. مانوئل از آن پس به الاهلی مصر پیوست و نخستین پیروزی خود با این تیم را با برد یک بر صفر مقابل رئال مادرید به دست آورد.

خوزه در سال ۱۹۹۷ برای دو سال هدایت بنفیکا را در دست گرفت؛ اما در این تیم چندان موفق نبود. از سال ۲۰۰۱ بود که این مربی پرتغالی گام به قاره آفریقا گذاشت که برای او بسیار خوش‌یمن بود. او در این سال، هدایت الاهلی مصر را در دست گرفت و با وجود اینکه سال بعد دوباره به لیگ پرتغال بازگشت و سرمربی بلنزه شد، بار دیگر در سال ۲۰۰۳ به الاهلی آمد و شش سال موفق را با این تیم پشت سر گذاشت.

مانوئل خوزه به عنوان یکی از موفق‌ترین مربیان باشگاهی در رقابت‌های باشگاه‌های آفریقا شناخته می‌شود، به گونه‌ای که او مهمترین تورنمنت‌های باشگاهی در آفریقا از جمله لیگ قهرمانان آفریقا را به همراه الاهلی فتح کرده است.

خوزه با این باشگاه مصری توانست در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸ رکورد چهار حضور پیاپی در فینال لیگ قهرمانان آفریقا را تجربه کند که در سه بازی از چهار فینال توانست به عنوان قهرمانی برسد. او همچنین توانست با الاهلی در سال‌های ۲۰۰۲، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۹ سوپر کاپ باشگاه‌های آفریقا را به دست بیاورد و نخستین مربی بود که توانست یک تیم آفریقایی را به جایگاه‌های نخست تا سوم جام باشگاه‌های جهان در سال ۲۰۰۶ برساند.

یکی دیگر از رکوردهای جالب مانوئل در الاهلی، به جای گذاشتن رکورد ۵۵ بازی بدون شکست با این تیم است. او همچنین با الاهلی توانست داربی‌های بزرگ مصر از جمله بازی مقابل الزمالک را بارها فتح کند.

همچنین این نکته هم جالب است، در زمانی که لوئیس فیلیپه اسکولاری از تیم ملی پرتغال جدا شده بود، مانوئل خوزه در آستانه توافق با فدراسیون فوتبال پرتغال برای پذیرفتن هدایت تیم ملی این کشور بود، ولی مسئولان پرتغالی سرانجام با کارلوس کی‌روش، سرمربی کنونی ایران به توافق رسیدند.

مانوئل خوزه که در سال ۲۰۱۱ بار دیگر به الاهلی بازگشته بود، در جریان بازی جنجالی این تیم مقابل الزمالک که به درگیری میان بینندگان دو تیم و کشته شدن شمار بسیاری از آنان منجر شد، از فوتبال مصر خداحافظی کرد و در مصاحبه‌ای گفت، سیاست فوتبال را در مصر خراب کرده است.